

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19CoP/95/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713205026
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3713205026.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudcov JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa Y. T., nar. XX.XX.XXXX, L. X., bytom V. T. XX, t. č. L. X., U. XXXX/XXX proti odporkyni T. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. X., V. T. XX, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností na čas po rozvode k maloletým deťom H. T., nar. XX.XX.XXXX, H. T., nar. XX.XX.XXXX a T. T., nar. XX.XX.XXXX, zastúpené Úradom práce sociálnych vecí a rodiny L. X., o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, č.k. 4P/30/2013-28 zo dňa 28. mája 2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojím rozsudkom manželstvo účastníkov, uzatvorené dňa 23.01.1993, rozviedol. Rozhodol, že mal. deti H., H. a T. sa na čas po rozvode zverujú do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude mal. deti zastupovať a spravovať ich majetok. Otcovi uložil povinnosť prispievať na výživu mal. H. výživným vo výške 150 Eur mesačne, mal. H. výživným vo výške 150 Eur mesačne a na mal. T. výživným vo výške 100 Eur mesačne, ktoré otec bude poukazovať vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, k rukám matky maloletých od právoplatnosti rozsudku. Účastníkom nepriznal právo na náhradu trov konania. Okresný súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného dokazovaním, na základe ktorého mal preukázané, že manželstvo účastníkov je hlboko a trvale rozvrátené, neplní si svoj účel a stalo sa len formálnym zväzkom. Vzťahy medzi účastníkmi považoval za dôvod na zrušenie manželstva rozvodom v zmysle ust. § 23 ods. 1 Zákona o rodine. Obaja rodičia súhlasili s tým, aby boli mal. deti na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti matky, ktorá aj v súčasnej dobe má mal. deti vo svojej starostlivosti, stará sa o domácnosť a zabezpečuje potreby mal. detí. Uviedol, že výška určeného výživného zodpovedá potrebám detí, ako aj schopnostiam, možnostiam a majetkovým pomerom otca. Otec pracuje ako vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy so zárobkom 584 Eur netto a k tomuto príjmu sú mu vyplácané diéty vo výške 900 Eur mesačne v závislosti od odpracovaných dní v mesiaci, ktoré odzrkadľujú životnú úroveň otca. Otec tak za čas od mája 2012 do mája 2013 spolu s vyplatenými diétami dosiahol priemerný mesačný príjem 1.484,24 Eur. Uviedol, že príjem z diét možno považovať za prínosový benefit otca ako povinnej osoby, ktorý sa síce do jeho príjmu nezapočítava, ale súd naň nemôže neprihliadať, pretože príjem z diét sa odráža na životnej úrovni zo strany otca detí. Dospel tak k záveru, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby v súčasnej dobe prispieval na výživu mal. detí výživným spolu 400 Eur mesačne bez ohrozenia svojej životnej úrovne. Zohľadnil skutočnosť, že matka mal. detí je nezamestnaná a pracuje len na základe dohody o vykonaní práce s minimálnym príjmom.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu v časti určenia výživného zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie, resp.

žiadal, aby odvolací súd rozhodol o rozsahu vyživovacej povinnosti otca k mal. deťom tak, že stanoví výživné na mal. H. a mal. H. po 75 Eur mesačne a na mal. T. po 50 Eur mesačne. Vyslovil pochybnosti o tom, že matka mal. detí je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny L. X. ako nezamestnaná. Prvostupňovému súdu vytykal, že pri určení výšky výživného sa dôsledne nezaoberal majetkovými, zárobkovými a osobnými pomermi navrhovateľa a jeho schopnosťami a možnosťami platiť výživné. Odmietal názor súdu, že diéty, ktoré sú mu zamestnávateľom vyplácané mesačne v priemere 900 Eur, sú prínosovým benefitom. Diéty nie sú žiadny benefit, sú to peňažné prostriedky, ktoré sa nezapočítavajú do zárobku, sú zákonom dané a sú určené len pre jeho potrebu na cestách. Uviedol, že ani v súdnej praxi nie je celkom jasné, ako diéty zohľadňovať. Zdôraznil, že diéty pokrývajú len výdavky na základné potreby, nevyhnutné vynaložiť na cestách vodiča kamiónovej prepravy. Súdu tiež vytykal, že neprihliadol na skutočnosť, že musel odísť zo spoločného rodinného domu a riešiť si samostatné bývanie, preto si prenajal byt, za ktorý platí mesačne 250 Eur. Uviedol, že na rodinný dom, v ktorom býva odporkyňa a mal. deti, platí hypotéku mesačne 260 Eur. Poukázal na to, že kolízny opatrovník správne uviedol, že platil na domácnosť sumou 800 Eur mesačne, z tejto sumy však mala odporkyňa platiť pôžičku, inkaso a výdavky pre deti a domácnosť. Odporkyňa však tieto peniaze v prevažnej miere míňala pre osobné potreby a neplatila mesačné splátky pôžičky. Vyslovil názor, že aj odporkyňa je povinná prispievať na výživu mal. detí, a to aj s ohľadom na starostlivosť o deti. Zastával názor, že aj potreby mal. detí majú svoju konkrétnu hranicu, danú jeho spotrebným charakterom. V rozhodnutí o rozsahu vyživovacej povinnosti rodiča k mal. deťom má byť vždy vyjadrená zásada úmernosti životnej úrovne detí k životnej úrovni rodičov. K svojmu odvolaniu pripojil podrobný rozpis používania denných diét v rámci pobytu v zahraničí a prehlásenie zamestnávateľa o rozsahu denných nákladov v rámci pobytu v zahraničí, výpisy z účtu navrhovateľa a kópiu zmluvy o poskytnutí flexihypotéky na refinancovanie.

Matka ani kolízny opatrovník sa k podanému odvolaniu nevyjadрили.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 2 písm. a) O.s.p., vyžiadal si správu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny L. X., odboru služieb zamestnanosti a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

V preskúmvanej veci konal prvostupňový súd o návrhu navrhovateľa na rozvod manželstva s príslušenstvom. Prvostupňový súd manželstvo účastníkov rozviedol, rozhodol o úprave pomerov manželov k mal. deťom z ich manželstva na čas po rozvode a o náhrade trov konania. Proti výroku o rozvode odvolanie nebolo podané, odvolanie nesmerovalo ani proti výroku o zverení mal. detí do osobnej starostlivosti matky, ani proti výroku o trovách konania, preto rozsudok v tejto časti v zmysle § 206 ods. 2 O.s.p. nadobudol právoplatnosť.

S konaním o rozvod manželstva je obligatórne spojené konanie o úpravu pomerov manželov k mal. deťom z ich manželstva na čas po rozvode (§ 113 ods. 1 O.s.p.).

Hmotnoprávna úprava pomerov je obsiahnutá v ust. § 24 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov mal. dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu mal. dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo mal. dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Rodič, ktorému mal. dieťa nebolo na čas po rozvode zverené do osobnej starostlivosti, je od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva povinný na výživu tohto dieťaťa prispievať. Právna úprava o výživnom medzi rodičmi a deťmi vyplýva priamo zo zákona a plnenie tejto vyživovacej povinnosti trvá dovtedy, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť. Výživou dieťaťa, na ktorú obidvaja rodičia prispievajú, sa rozumie zaobstarávanie, resp. uspokojovanie všetkých životných potrieb pre všestranný telesný a duševný vývoj dieťaťa, teda nielen zabezpečovanie hmotných potrieb, ale aj tých,

ktoré sú dôležité pre jeho výchovu, vzdelanie, zdravotný stav a všestranný rozvoj. Základnými kritériami na určenie rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom sú predovšetkým schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov (§ 62 ods. 2 veta prvá Zákona o rodine) s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávnených detí (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Preskúmaním vecí krajský súd zistil, že okresný súd sa riadil ustanoveniami Zákona o rodine a z nich vyplývajúcou zásadou, že výživným, stanoveným pre mal. dieťa, má byť zabezpečená životná úroveň, ktorá zodpovedá sociálnemu postaveniu jeho rodičov. Krajský súd súhlasí so záverom súdu prvého stupňa, že primeranou výškou výživného pre mal. deti zo strany otca v danej veci je suma 150 Eur na mal. H., suma 150 Eur na mal. H. a suma 100 Eur na mal. T., ktorá suma je peňažným plnením rodiča, ktorému mal. deti nie sú zverené do osobnej starostlivosti, na rozdiel od matky, ktorej sú maloleté deti do osobnej starostlivosti zverené, a ktorá vo vzťahu k deťom vyživovaciu povinnosť plní svojou osobnou starostlivosťou o deti a starostlivosťou o domácnosť. Matka totiž pracuje len na základe dohody o vykonaní práce u L. W., L., L. X. so zárobkom 109,58 Eur mesačne, ktorý zárobok otec v podanom odvolaní nespochybňuje. Podľa aktuálnej správy úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 27.08.2013, ktorú odvolací súd vyžiadal, matka nie je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie na ÚPSVaR L. X.. Z týchto zistení možno preto vyvodiť, že životné náklady mal. detí môžu byť uspokojované takmer výlučne len z výživného zo strany otca.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku otca, že súd sa pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti na mal. deti dôsledne jeho majetkovými, zárobkovými a osobnými pomermi nezaoberal. Otec nedôvodne nesúhlasil s názorom súdu prvého stupňa, podľa ktorého diéty vyplácané zamestnávateľom v zákonom stanovenej výške tvoria prínosový benefit k jeho príjmu.

Možnosti a schopnosti rodičov sa zisťujú predovšetkým z dosahovaného príjmu rodičov, prípadne iných foriem majetkového prospechu. Pokiaľ otec pracuje ako vodič v kamiónovej doprave a popri priemernom mesačnom príjme 584 Eur mu zamestnávateľ vypláca aj diéty, nemožno na vyplácané diéty v konaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti k mal. deťom neprihliadať. Súd nespochybňuje, že diéty sú určené na potreby zamestnanca, ich výplata však nepochybne ovplyvňuje životnú úroveň toho ktorého zamestnanca. Nakoľko otec v dosahovanom období poberal príjem 584 Eur a boli mu vyplácané diéty v sume 900 Eur, možno súhlasiť so záverom súdu prvého stupňa, že je v možnostiach a schopnostiach otca, aby na mal. deti platil výživné v rozsahu, ako bolo určené súdom prvého stupňa, a to na mal. H. a H. po 150 Eur a na mal. T. po 100 Eur mesačne.

S ohľadom na uvedené krajský súd rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým bolo určené výživné pre mal. deti na čas po rozvode podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.